

MIC. 9314.1 (RAB. 2332)

משנה עם פירוש הרמב"ם.

YEMEN: [14TH-15TH CENT.]
YEMENITE SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ה'ד' אלול תרנ"ו

ה'ד' אלול תרנ"ו ע"פ אישיות הרב סג"מ.

ה'ד' אלול תרנ"ו

ה'ד' אלול תרנ"ו

29

T

לגבי

החלטת הוועדה

החלטת הוועדה, יומא, עם פירוש המכתב ד"ר בליטו

ע"פ.

החלטת הוועדה, יומא, עם פירוש המכתב ד"ר בליטו.

פרידמן - ENIC 292

269/4

↑

✓

B-T-B

BRANCHEN-TELEPHON-BUCH VON ÖSTERREICH (WIEN UND BUNDESLÄNDER)

Postspark.-Kto. B-169.317

WIEN, I., STRAUCHGASSE 1-3

Telephon Nr. U-21-3-36

V. Jahrgang

Ausgabe 1931

Textkarte zu Auftrag Nr. כ"ט ת"ש

Keinerlei Zahlungen an die Vertreter!

für Firmenverzeichnis:

Kretsch, Dr. Otto, Rechtsanwalt,
I. Rudolfspl. 2 U-26-4-20

Handwritten notes in Hebrew:
 . אברהם ליליאן, יושב ראש
 סניף, קניון, רחוב הרצל, תל אביב
 אברהם ליליאן, יושב ראש
 סניף, קניון, רחוב הרצל, תל אביב
 אברהם ליליאן, יושב ראש
 סניף, קניון, רחוב הרצל, תל אביב

für Branchenverzeichnis:

Handwritten: Rechtsanwalt

Handwritten: 1/2, 909, תל אביב

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים תש"ע

כמא ילזם
עם עליהא לערב
שעה קלה תבלים

אסטיוס ופואה כד נעבוע בהן בגד קטן כשבכה נתר בורית חמניא
ואשלג כדי לכבס בהן בגד קטן כשבכה ר יהודה אומר כדי להעביר ע
הכתם: חך ביניא אן בייעה קטה היביעה דגאגה ותבטי איתרעב כאפנפ
ואזננביתו ואקרפה ואכולגא ונחודה כדא הנמאף בעיניה לב עין לאן פ
פעטרא ואחד אסטיוס אניל ופואה אפווה וסבכה וקאיה אריס נתר אט
בורית אנאסוק חמניא מלח אקלו אשלג לעאבון וסתם למעה אדם ארני
רבעה כמי נבין פינדה ואין הלכה כר יהודה

פלפלת כל שהוא עיטור כל שהוא מיני בשמים ומיני מתכותיהן כנשה
מעפר המזבח ומאבני המזבח ממקד ספרים ממלח מטפחותיהן כלשה
מפני שמעני עין אותן לגנזן ר יהודה אומר אף המוציא ממשמשי עבודה
זרה כל שהוא שנ לא ידבק בידר מאומה מן החרם קד קלנא אן עיט
אקטרא ומיני מתכותיהן אואני אמסבוכאת אתי תסחק בבא לבשמים לא
פיהא ענאבה פלשי איסיר מנהא יצלה אן יעמל מנהא אברה או נחזה ומקן
חו אשי אכלק אדי קד עפן ולם יבק מנהא אאתאר והי הפטה עבראנייר
אתם גמון ול יהודה יקולאד ואשי איסיר ממשמשי עבודה זרה יעבי בה
ויגעס גרין ביהא פהוהייבאדי הוציא כל שהוא מהם לכוונה מנעורא איה
ואין הלכה כר יהודה המוציא קופת הרוכלים אעפשיש בה מינו הרבה

לחנות
על דבר
שמי

ותווגרהא כמי יסני... לכה אפוקי...
ואסקופה ה... הי למעטבה אתי תכונ אמאם עתב אבו
ותסמת היעונד לבוטדא מגאנכה לרשות הרבים והדה אסקופה
פידא פיהדה אהלכה אנמא הי כדמלית וקד תקדמת דכר אכדמ
ואחכאמדה פי אולדה אמכרה ושרה בבת אחת פי דפעה ואח
לא תתסמי מלכה אלא תנקול לשו מזרשות הרבים לרשות היחיד או
מזרשות היחיד לרשות הרבים דון אן תתוסט בינה מארשות אחרת
בלאמנא פיהדה אמטכתא המועיא בין בימינו בין
על כתפי חייב שכן משא בעקדת לאחרידו ברנע
בפיו ובמרפ... ובאפטרותו ופיה למטין בין אפטרותו להלוקו
ובחפת הלוקו במנעלו ובסנדלו פטור שלא הועיא כדרך המועיאין
נחלאן בני יתת לשארון אנמא כאן עלו לכתת וסמאה אלה עבודה מן קולה
ולבני יתת לא נתקן כי עבודת הקדש עליהם בכתת ישא לאחרידו על ענה
ידה מרפקו מרפקה אפטרותו מערקתה והו דיוב עייק ולבסה אנסאו לגסמה
ופיה מואצע מכייטה שבה מכאי יגעל אנסאן פיהא כלמא יריד וילבס מן
פוק תובה אדי יתסמי חלוקן פאדי עכס אפטרותו ודה ספלהא לי פוק דגער
אפמאם תלך לגיוב לי אספל סקט מאיכון פיהא ממא יכונ להתקלבלא שך
חפת חלוקן האשייה טוק תובה התכוון להועיא לפניו ובה לו לאחרידו
פטור לאחרידו ובה לו לפניו חייב באמת האשה התוגרת בסער בין מפני

סיני
אמר

ואבר את יעני אפ

פי כנאנא ויעלחודא מן אענאקהם
אנה אינא תדור פי ענקה ותרגע מן גדה אי גדה ואין הלכה
המוציא ככר לרעות הרבים חייב הוציא והו שנים פטורין

לא יכול אחד להוציא והוציא והו שנים חייבין ר שמעון פוטר:

יסמערך פי הדא אהלכה אעל תלת מאן קודמנא פי אול פרק מן הדא
אמספתא והו אן אמיאכא אדי לאתתם לא מן אתען פהמא פטור

אעושה את כולה ולא העשה מקעדה יר שמעון
אין יכול להוציא ארוא שתר כה פיה פהו יט

המוציא אכלים פחות מכשיעור בכר פטור

טפלה לו את הדא במטה פטור אן על המטה והמטה טפילה לו את

המת במטה חייב וכך כזית מן המת וכזית מן הנבלה וכעד שר מן

השפץ חייב וזל שמעון פוטר אאעל עני נא א: כזית מן המת ומ

הנבלה וכעד שה מזד שר הו אדי ינגס עליה סב נגאסה נועה ומא

כאן אקל מן דא פלא ינגס וסתבין אעול דאך כולה פי מואנעהא ועלה

קולר שמעון אנה ירי אן יום גרין אדי יכרג אמת ואנבלה ואשרץ מת

גרין מן יכרג שוי מן לא שיא לאברי אדי גרעה אכראגה ארך אשיו אנמא

גרין הדי אדלא אנגאסה ועאר אכראגה מלאכה שאינה עריכה לגופה
אדי הו פטור עלה דאחכמם ירון אנה לא פרק בין אכראגה הדא

וצד דאך מן חאת לאנסאן וטאהד הדי אכלאם ציץ כמאת דאה אמא
 באטנה ומענאה פלא טך אנה צעב גאס על ששה חדשים שלודחי
 יוצאין על ניסן מפני הפסח ועל אב מפני התענית ועל אלול מפני ראש
 השנה ועל תשרי מפני תקנת המועדות ועל כסלו מפני חנוכה ועל אדר
 מפני הפורים וכשהיה בית המקדש קיים יוצאין אף על אייר מפני פסח
 אט תודייה שהאדה צדיקה אלהל אנמי תכונ פי דושלום ומן ש
 יקושלים ירם בית דין ארסא לימיע אבלאר כמא סייבי ופי בית שני
 לים כאנ יעומן לא ירדי בטבול דא שבעה עטר בתמוז אמן שא
 צאמהא או לם יעום פלד אר לים כא יכרהו עלי טבת ועלי תמוז קא אלו
 טה יום גרביע ויום החמישי ויום השביעי ויום העשירי ויום
 פסח טה הם כהדרה אים אן שא צאמוהא או לם יעמו ויום הדביע
 די שבעה עשר בתמוז לאן תמוז אטהר אראבע ויום החמישע גשעה
 צאמ איהו ישהר אכאמס ויום השביעי ויום גדליה ויום העשירי
 יעשרה בטבת אנה ע אטהר אעאשר אנמי כאנ יעומן תה עה באב
 מע כונס פיה דהיה אהזאן פיה כמי יבין פי תעניות וקונס על
 אלול מפני ראש השנה אלו פו אכתר תסעה ועשדין יומא פתח
 ערס ראש חדש אלול ערס יום ראש השנה בגלגלה אהמכאן וקאנ יכרה
 פתחיה ליעלם ראש השנה באחקיקה זאנה ומכאן כון אוח תלתין ומת
 על שש חדשים מחללין אתה שבת ענין ועל תשרי שבהן
 אלו יוצאין לפסח איהם מתקנין את המועדות וכשהיה בית המקדש
 קיים משללין אף על כלם מפני תקנת הקדשן אשהל אדי ירון
 אלהל אהל מחללין את השבת כהמ עלי בעד מן ירושלים
 כמי יבין פי מא בעד וכן אטרהה הו מוסר שלכל חדש וחדש

יכון מרחשון פיהא ציף לא יצח פיה אמטר בליהלך ויקתל וכיף יטלון
 אהלדי אמיצע אמטר פירחשון אום הדי מן אמחאוהדי כלאם עתיח
 צאהדי הגיע שבעה עטר במרחשון ולא ירדו גשמים הרתיח
 היחידים מתענים אוכלין ושותין משחשיכה ומותרין במלאכה וברחיעה
 ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה יחידים הם תלמידי חכמים
 והדי אתעניות שני וחמישי ושני הגיע ראש חדש כסלו ולא ירדו
 גשמים ביתרין גוזרין שלוש תעניות על העבור אוכלין ושותין משחשיכה
 ומותרין במלאכה וברחיעה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה
 חית מא יקול לך אוכלין משחשיכה יגוד לאכל עד שיעלה עמוד
 השחר לא אן דקד פלא יגוד לה אן יאכנ ולא ישרב בעד אום בוגה פי
 אי צום כ"אן עברו אלו ולא נענו ביתרין גוזרין שלוש תעניות אחרות
 על העבור אוכלין ושותין מבעוד יום ואסורין במלאכה וברחיעה ובסיכה
 ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה ונועלין את המרחצאות עברו אלו
 ולא נענו ביתרין גוזרין עוד שבעה שהן שלש עשרה תעניות על
 העבור ומה אלו יתירות על הראשונות אלא שבאלו מתריעין ונועלין את
 החניות ובשני מטיים עם חשיכה ובחמישי מותרין מפני כבוד השבת
 הדה אסבע אציא מאת תבמל תלתה עשר ציא מא על העבור לאנהם
 קד צאמו סתה מטיים עם חשיכה הואן יפתחו בעין גלוק אחואנית מע אנרוב
 ולא יברז מלאע אחטת ויעפהא עברו אלו ולא נענו ממעטיין במשא
 ובמתן ובבנין ובנייעה באירוסין ובנישואין ובשאלת שלום בין אדם
 לחברו כבני אדם הנזופים מלפני המקום והיחידים אחרין ומתענין על
 שיעא ניסן יעא ניסן הגשמים סימן קללה שנהלא קציר חטיים ה' וסמלי
 נזופין מנהורין תרגם ויגער בו אביו ונזף ביה אבוי ובנין ונטי
 לחודם פי הדה אתעניות הו בנין של שמחה ונטיעה של שמחה

ואת שאוויק אתי יפעל למתטאולין פי אבעאן וגרס אריאחין ואבסאזען אתי
ותבד למלוך אמי אבעאן לאסכן וגרס מא יתפע וינעאש מעה פלאיחרם
ולא יעטל אבדא ואנמי יכון אמטר בעד ניסן סימן קללה אדי לפינזל מן
אול לעאם לי דאר אוקתופי בלאד לשאם איצא מא חו מתלהא כמה ביינא

פרק ט"ז

סדר תענוות כיעד מועיאין

פ מא תקדים חתה תיבה ירחבה

שלעיד ינותגן חפר מקלה על גבי
התיבה ובראש הנשיא ובראש אב בית דין וכל אחד ואחד נוטל ונותן
בראשו נהזקן שבהן אומר לפניהם דיברי כבושיז אחינו לא נאמר באנשי
נינוה וירא האלהים את עשיהם ואת תעניתם אלה וירא האלהים את מעשיהם
כי שבו מדרכם הרעה וביבלה הוא אומ ומרעו לבבכם ואשוב אל ימי
אליכם כי חנון ורחום הוא אלקי אפים ולב הסדר ונהם על הרעד הרה
לריתבה אנמא כאנת פי שבע אחרונות עמדו בתורה מוחדרני לפני
התיבה יקן ורגילויש לו בעצ ובית דין כדי שיהא יבושים בתפלה
יאמר לפניהם עשרים וארבע ברכות שמנה עשרה שבכליום ומוסיק
עניהן עיד שש בית דין יריד בה דיקן מן המזונות ודיקן מעברות
אוי מה יעני פי אתקדמר בכונה דרב באתקדם וכטבה לנאס ובעד דאר
לשך ירחם אעיות הדיפי כל שדיח עבור ויזיד הני כונה בעל בעם ובית
דיקן נעם יאן יכון יא יעא עליו שם רע ביודותי אתי תגתמע קלוב אנאם
איה יינזל מן גמלתהם כלאמה מנזלה קבול והדה אסת ברכות אנמי תכון
בעד גואישרא וקבל רופא ואלוהין זכרונות ושופרות אלי ייבעדותה
לוי אשא עיני אלההרים ממעמקים קדאתיק יי תפלה לעני כי יעטף ד
יהודה אומר למהיה ערך לומר זכרונות יכרות אלא אומר תחתייהן
יעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדיפי וירקון אדבה וחסינל כי יהיה
כי יער לו איבין בארץ שגריי כלננע וכל מחזה אשר היה דברי יי את

מלפני יום טוב פאן וגד הדה אסכין מרבוטה מעסכין מעלומה עטרה פהי
 מתל דאך למעלומה אן כאנת מנגסה פמנגסה ואן כאנת טאהדה פטאהדה
 ואדי אונגבאן נגעל סכין שנמעאת בארבעה עשר טהורה ונקולקד טהרת
 יום תלתה עשר והעריב שמשה ולם נקול פי אקפיים סדאך בל נקול ולו יום ס
 ארבעה עשר לעלה אנמא אכרה ליום ליטהר ולם יטהר יום תלתה עשר
 פהומא בייטה פי גמר פסחים ודאך אן אסכין יחתאג לשחיטת הפסח ודא
 בד מן שחיטת הפסח יום ארבעה עשר טהורה בין בטמאה בין בטהרה
 ואקפיים אנמא תחתאג לתפעיל ללחם ולענאם ונאיה מא יעלה לחגנת ארבעה
 עשר אזי יגז פיהא שבירת העצם וחגנת ארבעה עשר מאה יתקרב ופא
 בד לאנהאם בא פסח בטמאה או במרובה אינה באה כמי ביינא פי סאה יום
 פסחים ועלי הדה לאעז אלתבהדה למשנה בשהיה הנשיא גסס בשישנה
 עשר אתי הכל מטמאין ח פלכון אמר חד ספיקא לאנה ימכן אן ימות יביח
 הפסח בטמאה ולא נחתאג טהרת סכין וימכן אן יבא ויבוא בטהרה
 ונחתאג טהרת סכין יטהרון זלמס סכאכנהם בתלתה עשר ותכו מהוא
 ולדאך אדי וגדת בארבעה עשר שוחט בה מיד אמא אקפיים פלם יעטין
 בתטהירה יום תלתה עשר אד עטרהם שכין קד רב מא ימות אנשיא אד
 והויסס ויבוא פסח בטמאה ולא תכונתם חגנה פלם נחתאג אקפיים לאנה
 לא יחתאג גיר לחגנה וקד לא ימות ויבוא הפסח בטהרה וקד יבוא במרובה
 ולא תכונתם חגנה ולא נחתאג קפיים פלדאך חזקת אנה לם יטהר בתלתה
 עשר נמעא בארבעה עשר שונה ומטביל והדי הו מענ קודהם הנאך סכין
 דחד ספיקא מטביל לה קפיץ דתרי ספיקי לא מטביכ פאפהם דאך וקד
 תקדם לך לא נדרו על הכלים בידושלים ואנמא אחוגנא הדה אסכין טבילה
 אדי וגדת יום תלתה עשר משום חמר אדקדשים: פרוכת שנטמאת

גיה

בולד הטמאה מטבילין אותה בפנים ומכניסין אותה מיד באב הטמאה
מטבילין אותה בחוץ ושוטחין אותה בחיל מפני שהיא עריכה הערב
שמש ואם היתה חדשה שוטחין אותה על גג האצטוה כדי שידא העם
את מלאכתה שהיא נאה פי אול סדר טהרות נביין לך לאבות ולתלדות
אתי תתסמי וולד הטמאה פי מסכת פרה תגד נץ קודהם כלולד הטמאות
אינו מטמא כלים אלא משקה פליס אדא תנתגס הדא אפרוכת מן חית הי
כלי בולד הטמאה גיר בלמשקה וסייבין לך פי מסכת זבים ומסכת טהרות
אן טמאת משקין מדרבנן וסנביין פי עדר כלים אן אכלים אתי תנרנגס
במשקין לא תתנאג הערב שמש לא אד"א אתגסת באב הטמאה רב
שמעון בן גמלי אומר משום ר' שמעון בן הסגן פרוכת עביה טפה ועל
שבעים ושנים נדיין נאדגת על כל נימה ונימה עשרים וארבעה ארכה
ארבעים אמה ורחבה עשרים חמה בשמונים ושתי רבוא היתה נעשית
ושתיים עושין מהן בכל שנה ושנה ושלוש מאות כהנים מטבילין אותה
שמונים ושתי רבוא תמאן מאיה אה דינאר ועשרין אה דינאר וצנאעת
אפרוכת אנמי הי צנאעה אדי באג וגמי עמא דכר פיה דה אפרוכת אנמי
דו אגיא וכדי בין אתלמוד: בשד קדשי קדשים שנטמא בין באב ט
טמאה בין בולד הטמאה בין בפנים בין בחוץ בית שמאי אומרין הכנ
ישרף בפנים חוץ ממה שנטמא באב הטמאה בחוץ בית הלל אומרין
הכנ ישרף בחוץ חוץ ממה שנטמא בולד הטמאה בפנים בית
שמאי יקולון לא יחרק בחוץ גיר מא נטמא טמאה חמורה בחוץ ובית
הלל יקולון לא יחרק בפנים גיר מא נטמא טמאה קלה בפנים ל
אעדר אומר את שנטמא באב הטמאה בין בפנים בין בחוץ ישרף בחוץ
ואת שנטמא בולד הטמאה בין בחוץ בין בפנים ישרף בפנים ל עקיבה

אומר מקום טמאתו שם תהיה שריפתו ד עקיבה לאיראעי נוע
 אטמאה לאקלה ולא חמורה ואנמי יראעי אמוצע והלכה כר עקיבה
 איבדי תמיד ניתגין מחצי כבש ולמטן במערב ושלמוספין מרזעי
 כבש ולמטן במזרח ושלראשי חדשים ניתגין על כרכוב המזבח יי
 מלמעלן השקלים והבכורים אין נוהגין אלא בפני הבית אבל מעשר דגן
 ומעשר בהמה ובכורות נוהגין בפני הבית ושלא בפני הבית המקדשי
 שקלים ובכורים הרי זה קודש ל שמעון אומר האומר בכורים קודש
 אינן קודש: אכרכוב אלא כור הני למעני אגעל מוספי ראש חדש קאן
 אנה אמה בין קרן לקרן מקום הלוק רגלי הכהנים ואדי עורנא אמזבח בין
 לק הדי אמוצע ואנמי פעל דאך לישתהר אמר ראש חדש וכדי קאן כדי
 לפרסמו שהוא ראש חדש וקולה המקדשי שקלים ובכורים הואן יגעהא
 הקדש לבדק הבית והלכה כל שמעון בריך רחמנא דסייען

מסכת כפורים

שבעת ימים קודם ליום הכפורים מפרישין כהן גדול מביתו ולשכרת
 פלה דרין ומתקנין לו כהן אחר תחתו שמא יארע בו פסול ל יהודה
 אומר אף יאשה אחרת מתקנין לו שמא תמות אשתו שנוכפל בערו
 וציעה ביתו ביתו היא אשתו אמרו חכמים אם כך אין לדבר טוף
 קלה פי ימי המלואים ומפתח אהל מעד לאתעאן שבעת ימים וכל
 וקלבעד דאך כאשר עשה ביזם הזה צוה ליעשות לכפר ענינא וגא
 אנקל לעשות זה מעשה פרה לכפר עליכם זה מעשה יום הכפורים
 פלד אף טהן השורף את הפרה וכהן גדול העובד ביום הכפורים מפרישין

אותן שבעת ימים וינעזל עין זוגתה ללא תוגד טיה פ' כון הו טמא שבעת
ימים כמי גא אנן פי בועל טיה ותהי טיה עליו וכול ואחכמים יקולון טמאה
שכיחה מיתא לא שכיחה פאן ראעית למות אין לדבר סוף לאנא אינא נקול
איך תמות הדיה אתאנייה וכדאך אתתה ואלא בענה ולמעני פי קולה ב' מיתה
לא שכיחה לאן מות לפגמה לא יכון אפי אנדרה ואין הלכה כל יהודה
כל שבעת הימים זורק את הדם ומקטיר את הקטר ומטיב את
הנרות ומקריב את הראש ואת הרגלו שאר כל הימים אם רעה להקריב
מקריב ששה גדול מקריב חלק בראש ונוטל חלק בראש יעווד לעבודה
טול הדיה אמרה כי תסהל עליה יום צום כפור ומקריב חלק בראש הו אן
יקרב אולמן יקרב אן קרבן שא וכדאך יאכל מן הקרבנות אתי תוכלאן
מקדאר שא ויאכל סהמה אולא ופי אתוספתא קאן כיצד מקריב חלק
בראש אומר עולה זו אני מקריב מנחה זו אני מקריב כיצד נוטל חלק בראש
אומר חטאת זו אני אוכל אשם זה אני אוכל במה דברים אמורים במקדשי
מקדש אבל בקדשי הגבול אחד כהן גדול ואחד כהן הדיוט חולקין
בשווה מסדן לו זקנים מזקני בית דין וקורין לפניו סדר היום ואומדן
לו אישי כהן גדול קרא אתה בפני שמא שכחת או שמא לא למדת
ערב יום הכפורים בשחרית מעמידין אותו בשערי המזרח ומעבירין
לפניו ואילים וכבשים כדי שיהא מכיר ורגל בעבודה איה על ענין
אן כהן גדול לא יכון פי עזרה מן אכהנים אכמל מטה פי לעולם ואין אגמא
ואמא ואטאקה קא אלה הגדול מאחיו וגא אנן לשיהא גדול מהם בימי
בכה בעושרי ובחכמה ואן לם יכון עטרה מאא יגמע מן אמוא אכהנים
ועטי חתי יציר אגנא מן כל ואחד מנהם קא אלה הגדול מאחיו שיגדלוהו
אחיו לכן פי מקדש שני אתי כאנת פיה אמור כהן גדול כמא

עלמת ואמלוק ליסו עליו אסנן אמסתקים טאנו יקדמון טהנים גדולים בא
 ענניה ואן לם יבון אהלא לדאך ופיהם ימכנן אן יקא שמא לא למדת וזהדי
 אסבב סמיית אלשכה אדי יסכנון פיהא כהנים גדולים לשכת פלהדרין
 ומעננה למחתסבין אדי יקדמונהם אמלוק עלי אסוואק ויעזלונהם פי
 אסרע וקתעלי חסב אכתיאר אמלך וכדאך כאנו יפעלון בטהנים גדולים
 מן אחד מן אסלטאן קרבא ותועל אליה במא קדמה טהן גדול כל שבנות
 הימים לאהיו מונעין ממנו מאכל ומשתה ערב יום הכפורים עם חשכה
 לאהיו מניחין אותו לאכול הרבה שהמאכל מביא חתה שינה וכדאך
 לא יאכל ערב יום הכפורים שיא מן אנגליה אדי תכתר למני או תזיד פי
 לאעאץ כאסמך ואלבן ואביץ אמפוה באפאניה וכדאך כל מא פיה נפק
 מסרוהו זקני בית דין לזקני כהונה והוליכוהו לעליית בית אבטינס
 השביעוהו ונפטרו והלכו להן ואומרין לו אישי טהן גדול אנו שרואי
 בית דין ואתה שרואינו ושרואי בית דין משביעין אנו עליך במי ששכן
 שמו בבית זה שלא תשנה דבר מכלמה שאמרנו לך הוא פורש ובוכה
 והן פורשין ובוכין יחמלונה לעליית בית אבטינס ליעלמוה חפינת
 הקטרת וזהדי על דאי מן יקול זנאה מן עבודות קטות שבמקורש
 וסייבין פי אולמנחות אן ליס אמר כדאך כל מא קא הנאך ומלוא חפני
 כדחפני אינאשי וקר תקדם לך פי אכאמס מן שקלים בית אבטינס ער
 מעשה הקטרת ויחלפנה עלי שי לא ימכנן אחד אן יראב אדא גיירה
 ודאך אן אערדיקין יעתקדון אנה ירמי אבכור עלי אנאך פ אהיכל וחינד
 ידכל אמבכרה לבית קדש הקדשים ויסתדלון בקולתע כי בענן אראה
 על הכסרות אנה לא ידכל אי לכפורת אא בענן ואנקל לעחיה גא אן ליס
 אמר כדאך בלכמא ביין וקא ונתן את הקטרת עלהאש לפני וקא

ימכן אחד חיניד אני דרי מא עמל לקול שלה וכל אדם לא יהיה באהל
מועד בבאו לכפר בקדש עד עאתו ודלך יהלפונה ויבכי הוא לדי אתה מור
באמינות זיבכונם הם לדי אתה מור איצא לאן לא יגז פי שריעתנה לפונה
באסו ברגל מנהול לא לעראיק כמא תרא אם חכם הוא דוק ש ואם
תלמיד חכמים הוא דורשין לפניו אם רגל לקרות קורא ואם לאן קוראין
לפניו ובמה קוראין לפניו באיוב ובעשרא ובדברי הימים זכריה בן קבוטל
אומר פעמים הרבה קראתי לפניו בדניאל הדה אכתב למדכורה
פיהא אכטאר ותואריך תסלי אנפס פלא תנאם בקש להתנמש פרחי
כהונה מכין לפניו באצבע צרנדה ואומרין לו אישי כהן גדול עמוד והפג
אחת על הדצפה ומתעסקין עמו עד שמגיע זמן השחיטה מכין
באצבע צרנדה הוא יקרע לאבהאם מעל סבאבה בקווה כמא יפעלה
אנאם ענד אטרבו ויקעוין בה איקאעאת מלדה ומעני הפג אחת עלהרצמ
פתר סכונה רגליך באן תקף סאעה ואהדה עלי ארכאמה אן ארכאם יברד
ארגלן פיפר אנום ועט מאת סכך ארגלן יגלב אנום ותביין עלה דאך פי
אמסאיל לטביעיה והו לפצה עבראניה ויפג לבו מענאה פתרת חמייה
קלבה וטתיר מאיערפון לחכמים הדה אלפצה פי הדי למעני בכל יום
תודמין את המזבה מקריאת הגבר או סמוך לו בין מלפניו בין מלאחור
ביום הכפורים מחצות וברגלים מאש מורת הראשונה לא היתה
קריאת הגבר מגעת עד שהיתה העזרה מלאה מעשרא תרומתה מזבח
אזלה ארמאר מנה **פרק שני** בדאשונה כל מי
גשוא לעיום את המזבה תורם בזמן שהן מרובין
רבים ועולם בכבש וכל הקודם את חברו לתוך ארבע אמות זכה
מוסרין שיהם שוין הממונה אומר להן חצביעו מהוין מועיאיין אחת

או שתים ואין מוציאין גודל במקדש: קד אעלמתך אן תבומתה מזבח
הו אן יזיל מטה רמאדה וקולה וכל הקודם את חברו לתוך ארבע אצות הו
אן יקרב מן המזבח בארבע אמות ועפה הדי לקרע אדי דכר עלי מא איתנן
לך ודאך אן לא יגוד ענדנא אן יעד אשכאן ישראל בוגה ואפלו לדבר סצע
וקצה דויד המלך משהודה ואנמי יעדון אדי אראד אחד ערדהם באן
יזכר מן כל ואחד מנהם שיותעד תלך לאשיא פלדאך אדי כאנו כהנים
ביתרין קר קרבו כלהם מן המזבח יקול להם למוכל ארמו אעאבע בעד
אן יבעלהם עפא ויתפקון ממ יבדי אעדד וכפ אעדד פיתפקון מרמלא
עלי אן יכון אעדד תלאתין או ארבעין או כמסין או מא שאו מן אעדד תם
דמי כל ואחד מנהם אעבע אן כאן עעיפא או גמלה אעאבע אן כמסין
אגסם ויבדי יעד עלי תלך אעאבע ואחד אתגין תלתה עלי אעאבע יעד
אעדד למתפק עליה אולא פלדי יעד ענדה אכר אעדד יתקדם לואך אמוג
ולא יעד לאדי ירמי אבהאמה אבהאם לאן יסהל בסטהא וקביעהא סקר
ימדהא או יקביעהא אדי קארב אעדד יעד תתי תג אקעה ענדה ועלי
הדה אעפה כאנת למקאר עאת אארבע את כאנת בלמקדש פאעלם דאך
וחעלה אן הדה אפיסות לם תבין לאחד מן קבלנא פי מסוקאה מן תקדמ
מן אגונים ממן ראינא קולה לאן נעץ אתלמוד ולם וסנדך מעהא מא יתלה
לאנסאן מן אול טולה ואנמא אקיאס פי תלך לאקאויל סהו מא ועפנא
מעשה שהיו שנים רצין ועולין בכבש ודחף אחד מהן את חברו
ונפסו ברה דגלן וכשראו ביתרין שהן באין לידי סכנה התקינו
שלא יהא תורמין את המזבח אלא בפייס: ארבעה פייסות היו
שנים בפייסות אלו השנים פי זורק פי שוחט פי מדיטין פי
היה תפסו פי שן את המזבח פי סלה אבדים לפי פי

והרגל ושתי הידיים והעולין והרגל והחזה והגדה ושתי הדפנות והקרבים
 והסולת וההביתים והיין ששטה עשר זכין בו אמר בן עזאי לפעול עקובה
 גמולם יהושע כדרך הלכות היה קרבן הלה אשיא כלה א כנת פו קרעה
 ונחצב עליה מן אמתי לך ודאך אנהם יתרון כלהם נפח ואחד א או דאיה
 ויתפקחן אן לדי ינפר ענה אע"ד אדי יתפקחן עליה כמא בינא הו זורק את
 הדם ואד יליה שוחט ואדי יליה מדשן את המזבח ואדי יליה מדשן את
 המנורה ואדי יליה מעלה איבדים לכבש ואך לשכש אדי יענה איבדים
 לכבש הו ותמעה רבא עליו חתכה וקופהב זכין בתמיה שלשה ר כל ואחד
 מטהם במא לה אן יחמל עליה אהבה אתי יתקן מן זכין אן לאזני חמל הדמ
 והרגל ואתאני אדי יליה שתי הידיים יאטל העוקק והרגל ולא אבע החיה
 והגדה ולא אמס בשתי הדפנות וסאדס בירבים וסאב עבסולת
 ואתאמן בחביתין והי חביתו כהן עדיכ אד יתא אלה פיה ית קרבן אהדיוב
 ותשמת חביתין לקול פיה עלמה בת בשמן תעשה ואתמס עבין פתרי
 אפיים זכין בו שלשה עשר תעשה אדי ערדנא וזורק וטוהט ומדשן מזבח
 ומדשן מנורה והזורק הו מקבל את הדם כמא ביין אתלמוד יאצמא
 קדמנא פי הד אפיים זורק עלי שוחט לאן אזריקה אשרף אד ואעל
 שחיטה כשרה בזרים ומדשן הו אדי יתקן ארמאד ואתמס וימסח
 וינצק כל אפין פי תמיד וקר העולם אן אכס ארמאד דשן ודך הלכות
 הו כמא ביין פי אביתא קדמא והרגל והחזה והגדה שתי הידיים ושתי
 הדפנות והעוקק והרגל ותנא קמא אנמי דאע אהסו ואפיים ^{הזכין} מד
 אהסו ואין הלכות כבן עזאי הפייסה שלישו חדשים לקטורת באו
 והפייסה הדביעי חדשים עם יצנים מי מעלה אבדים מן המזבח
 כן אבהנים יתבאר שן קטורת הקטורת כן יתקן אן